

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

آموزش تجوید

تمایز حروف ۱

جلسه ۱۰

استاد قاسمی

مخارج حروف

مخرج: در لغت به معنای محل خروج و در اصطلاح قرائت عبارت است از: محل تلفظ حروف.

مخرج حرف واو: از میان دو لب خارج می شود و لبها غنچه می شود. مانند: اولین، تلووا، للاواین، اوی، فسوی.

تمایز سین و ثاء: حرف ثاء سر زبان با سر دندانهای ثنایای بالا قرار می گیرد و نرم ادا می شود. مانند: اثم، یلبثون، مثنویکم.

تمایز زاء و ذال: مانند حرف ثاء از همان مخرج ادا می شود اما تفاوت این دو در این است که در ثاء هوا

دمیده می شود اما زاء این دمیدن را ندارد.